

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۵)

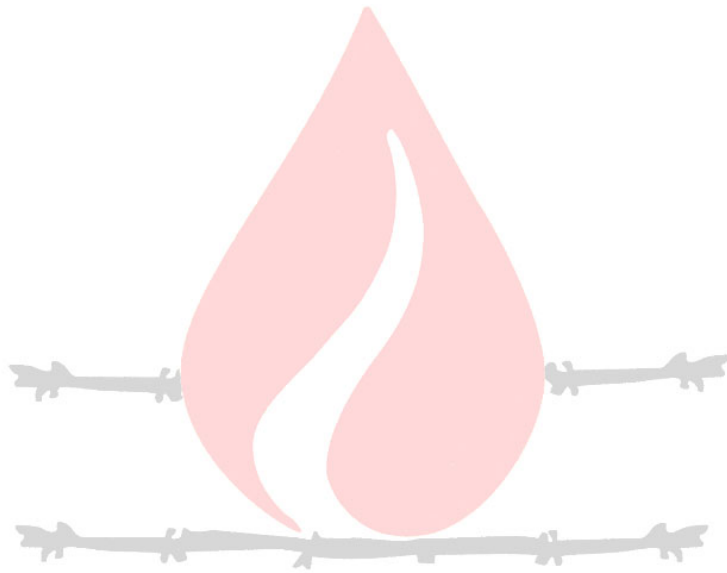
گزارش راهبردی ۱۴۰۲/۳۷

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

مردادماه ۱۴۰۲

۱۴۰۲۰۰۶۰۳۷

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در شهریور ۱۴۰۲، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی مورد بررسی قرار گرفته است.

خلاصه اجرایی

ایالات متحده آمریکا

در بخش موارد نقض حقوق بشر در ایالات متحده آمریکا به ۳ محور موضوعی اشاره شده که محور نخست آن به پسرقت ایالات متحده در زمینه حمایت‌های حقوقی از کودکان پرداخته است. به گفته سازمان دیده‌بان حقوق بشر حمایت‌های حقوقی از کودکان در ایالات متحده از استانداردهای بین‌المللی حقوق کودک کمتر است و این کشور اقدامی برای محافظت از کودکان خود انجام نمی‌دهد. به گفته گزارش، در دو دهه گذشته بیش از یک‌چهارم میلیون کودک در ایالات متحده ازدواج کرده‌اند. علاوه بر این، سالانه ۱۶۰۰۰۰ کودک در مدارس ایالات متحده تنبیه بدنی را تجربه می‌کنند.

محور دوم به اخراج اجباری هائیتی‌ها، توسط ایالات متحده آمریکا اشاره کرده است. به گفته سازمان دیده‌بان حقوق بشر، آمریکا علی‌رغم وضعیت حفاظت موقت، اتباع هائیتی را به کشورشان اخراج کرده است. همچنین سفارت ایالات متحده از همه شهروندان خود خواست به دلیل بدتر شدن وضعیت امنیتی در کشور، هائیتی را «در اسرع وقت» ترک کنند. در سال ۲۰۱۰، وزیر امنیت داخلی ایالات متحده، هائیتی را به‌عنوان وضعیت حفاظت شده موقت تعیین کرد که از آن زمان تاکنون بارها تمدید شده است. وضعیت حفاظت موقت، ایالات متحده را از اخراج افراد به کشوری که شرایط موقت مانع از بازگشت امن اتباع آن می‌شود، ممنوع می‌کند.

محور سوم به پیروزی شاکیان نوجوان دعوای آب‌وهوایی آمریکا در دادگاه اشاره کرده است. سازمان عفو بین‌الملل، در گزارشی اعلام کرد حکم دادگاه به نفع فعالان در دعوای آب‌وهوایی ایالات متحده، سابقه تاریخی مبتنی بر حقوق بشر را ایجاد می‌کند. شانزده شاکی، پنج تا ۲۲ ساله، مدعی شده بودند که سیاست‌های دولت مونتانا در حمایت از سوخت‌های فسیلی به تغییرات آب‌وهوایی کمک می‌کند و به همین دلیل حق آنها بر اساس قانون اساسی این ایالت برای داشتن «محیط زیست پاک و سالم» را نقض کرده‌اند. این یک حکم تاریخی است که اهمیت حیاتی فعالیت جوانان را برای تحت فشار قراردادن و ایجاد تغییری که لازمه جلوگیری از یک فاجعه آب‌وهوایی فزاینده است را نشان می‌دهد و به پیشبرد عدالت اقلیمی کمک خواهد کرد.

کانادا

موارد نقض حقوق بشر در کانادا، شامل ۱ محور موضوعی است که به بازدید کارشناس اشکال معاصر برده‌داری از کانادا و نهایتاً گزارش وی از این بازدید اشاره کرده است. گزارشگر ویژه از ۲۳ اوت تا ۶ سپتامبر ۲۰۲۳ از کانادا بازدید کرده است. وی در طول سفر خود آمادگی کانادا را برای قانون مبارزه با کار اجباری و کار کودکان در زنجیره تأمین، که از سال آینده لازم‌الاجرا می‌شود، ارزیابی کرده است. گزارشگر ویژه پس از پایان بازدید خود با صدور بیانیه‌ای اعلام کرد، برنامه‌های کارگران خارجی موقت کانادا بستر مناسبی برای اشکال معاصر برده‌داری است و از این کشور خواست تا برای محافظت از کارگران و ارائه مسیری روشن برای اقامت دائم برای همه مهاجران، اقدامات بیشتری انجام دهد.

بریتانیا

در بخش **موارد نقض حقوق بشر در بریتانیا**، به ۴ محور موضوعی اشاره شده که محور نخست آن به شرایط وخیم کودکان و خانواده‌های پناه‌جو در اسکان موقت بریتانیا اختصاص دارد. طبق گزارش دیده‌بان، کودکان و خانواده‌هایشان که در بریتانیا پناهنده

می‌شوند، با شرایط نامناسب زندگی در مسکن‌های موقتی که توسط دولت ارائه می‌شود، مواجه هستند و این موضوع بر سلامت، رفاه و آموزش آنها تأثیر می‌گذارد. این شرایط وخیم موقت که اغلب برای یک سال یا بیشتر طول می‌کشد، نتیجه شکست‌های سیاست طولانی‌مدت، هدر رفتن منابع و کاهش بودجه است.

در محور دوم گفتگوی کمیته حقوق افراد دارای معلولیت با مکانیسم نظارت مستقل بریتانیا مورد بررسی قرار گرفته است. این کمیته با نمایندگان این مکانیسم و سازمان‌های غیردولتی گفت‌وگو کرد تا در مورد پیگیری گزارش‌های تحقیقی ارائه‌شده توسط این نهادها بحث کند. به دنبال آن نیز نشست غیررسمی با کشورهای عضو برگزار شد. ارزیابی نشان داد که علیرغم برخی پیشرفت‌ها در زمینه‌های خاص در سراسر کشور، هیچ یک از توصیه‌های کمیته از سال ۲۰۱۶ به‌طور کامل اجرا نشده است.

محور سوم به ضرورت بررسی لایحه ایمنی آنلاین بریتانیا اشاره کرده است. سازمان عفو بین‌الملل در گزارشی اعلام کرد لایحه ایمنی آنلاین بریتانیا باید قبل از تبدیل شدن به قانون مورد بررسی قرار گیرد. انتظار می‌رود این لایحه در اواخر سال ۲۰۲۳ به قانون تبدیل شود. هدف اعلام‌شده دولت بریتانیا این است که این کشور را به «ایمن‌ترین مکان در جهان برای آنلاین بودن» با ارائه تعهداتی درباره نحوه طراحی، عملکرد و تعدیل پلتفرم‌های شرکت‌های بزرگ فناوری، تبدیل کند. به گفته عفو بین‌الملل امضای بند به اصطلاح «جاسوسی» در سال جاری می‌تواند بخش خصوصی را موظف به نظارت گسترده بر ارتباطات دیجیتال خصوصی کند. این امر باعث می‌شود همه افراد در بریتانیا - از جمله سازمان‌های حقوق بشر و فعالان - در برابر حملات هکری مخرب و کمپین‌های نظارتی هدفمند آسیب‌پذیر شوند.

چهارمین محور به درخواست بازنگری احکام سیستم حفاظت عمومی زندان‌های بریتانیا اختصاص دارد. احکام حبس برای حفاظت عمومی، احکام نامشخصی بود که برای مجرمانی که خطر قابل توجهی برای مردم داشتند، صادر می‌شد. اگرچه این احکام در سال ۲۰۱۲ لغو شد، اما هزاران نفر که مشمول چنین حکمی قرار گرفتند، هنوز در زندان هستند.

گزارشگر ویژه شکنجه و سایر رفتارها یا مجازات‌های بی‌رحمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز از دولت بریتانیا درخواست کرد تا خیلی فوری احکام تحمیل شده بر زندانیان تحت سیستم حفاظت عمومی زندان که به‌طور گسترده‌ای بی‌اعتبار و منقضی شده را بررسی کند. وی گفت: «دولت باید تلاش‌های خود را برای تضمین فرصت‌های بازپروری برای همه افراد آسیب‌دیده و همچنین دسترسی به غرامت‌های کافی و مناسب افزایش دهد». طبق گزارش‌ها، زندانیان تحت سیستم حفاظت عمومی، دو و نیم برابر بیشتر از جمعیت عمومی زندان‌ها در معرض آسیب به خود هستند.

فرانسه

در بخش موارد نقض حقوق بشر در فرانسه، به ۱ محور اشاره که به موضوع ممنوعیت پوشیدن عبا در مدارس دخترانه مسلمان و رد درخواست تجدیدنظر علیه این ممنوعیت توسط دادگاه عالی فرانسه پرداخته است. به گزارش شبکه خبری الجزیره دادگاه عالی، ممنوعیت پوشیدن عبا در مدارس دولتی را تأیید کرد و شکایت‌هایی مبنی بر تبعیض‌آمیز بودن این ممنوعیت و تحریک نفرت را رد کرده است. در واکنش به این حکم شورای مذهب مسلمانان فرانسه که به نمایندگی مسلمانان در برابر دولت تأسیس شده، هشدار داد که ممنوعیت این لباس‌ها می‌تواند «خطر تبعیض بالایی» ایجاد کند. شورای دولتی فرانسه معتقد است ممنوعیت دولتی باعث «آسیب جدی یا آشکارا و غیرقانونی به احترام به زندگی شخصی، آزادی مذهب، حق تحصیل، رفاه کودکان یا اصل عدم تبعیض» نشده است.

در ادامه به گزارش کامل هر کدام از این کشورها پرداخته شده است.

آمریکا

۱. پسرفت ایالات متحده در زمینه حمایت‌های حقوقی از کودکان

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ‌های ۷ و ۱۵ سپتامبر ۲۰۲۳، در گزارش‌های جداگانه‌ای اعلام کرد حمایت‌های حقوقی از کودکان در ایالات متحده از استانداردهای بین‌المللی حقوق کودک کمتر است و این کشور اقدامی برای محافظت از کودکان خود انجام نمی‌دهد.

به گفته گزارش، در دو دهه گذشته بیش از یک چهارم میلیون کودک در ایالات متحده ازدواج کرده و عواقب مضر آن را هم همه می‌دانند. علاوه بر این، سالانه ۱۶۰۰۰۰ کودک در مدارس ایالات متحده تنبیه بدنی را تجربه می‌کنند!

طبق گزارش دیده‌بان، کودکان در ایالات متحده می‌توانند به‌طور قانونی در ۴۱ ایالت ازدواج کنند، در ۴۷ ایالت توسط مدیران مدارس تنبیه بدنی شوند، در ۲۲ ایالت به حبس ابد بدون آزادی مشروط محکوم شوند و در ۵۰ ایالت در شرایط خطرناک کشاورزی کار کنند. گفتنی است ایالات متحده به‌عنوان تنها کشور عضو سازمان ملل که موفق به تصویب کنوانسیون حقوق کودک نشده و از استانداردهای بین‌المللی پذیرفته شده در سطح بسیار پایین‌تری برخوردار می‌باشد.

بر اساس گزارش، یک سال پس از انتشار کارت امتیازی که نشان می‌دهد ایالات متحده با استانداردهای کلیدی بین‌المللی حقوق کودک چه میزان مطابقت دارد و آن را اندازه‌گیری می‌کند، ۱۱ ایالت اصلاحاتی را اعمال کرده‌اند که رتبه‌بندی آنها را بهبود می‌بخشد. در صورت عدم تصویب فدرال و قوانین فدرال در مورد بسیاری از موضوعاتی که کنوانسیون به آنها می‌پردازد، صلاحیت قضایی به ایالت‌های جداگانه واگذار می‌شود. در نتیجه، حمایت و ارتقای حقوق کودک از ایالت به ایالت دیگر متفاوت است.

محقق ارشد این کارت امتیازی^۳، گفته: این ناامیدکننده است که بسیاری از کشورها هنوز استانداردهای بین‌المللی حقوق کودک را رعایت نمی‌کنند، اما این پیشرفت نشان می‌دهد که سیاست‌گذاران پتانسیل ایجاد تغییرات سریع برای محافظت از کودکان را دارند. ما باید برای محافظت از کودکان در برابر ازدواج در سن پایین، تنبیه بدنی، کار خطرناک و احکام شدید زندان، اقدامات خود را تقویت کنیم.

به گفته گزارش، تغییراتی که نمرات ایالت‌ها را بهبود بخشید، اغلب در زمینه‌های ممنوعیت حبس ابد بدون آزادی مشروط، افزایش حداقل سن تعقیب کیفری کودکان و محدود کردن یا ممنوع کردن ازدواج کودکان بوده است. در مورد کار کودکان نیز برخی از ایالت‌ها اقداماتی در زمینه لغو حمایت از کار کودکان انجام دادند. در عین حال پیشرفت در ممنوعیت تنبیه بدنی محدود بوده است.

ازدواج کودکان

استانداردهای بین‌المللی حقوق کودک و وزارت امور خارجه ایالات متحده خواستار ممنوعیت ازدواج برای افراد زیر ۱۸ سال است، اما ازدواج کودکان در ۴۱ ایالت قانونی است.

تنبیه بدنی

تنبیه بدنی که تحت استانداردهای بین‌المللی حقوق بشر به‌عنوان نوعی خشونت علیه کودکان شناخته می‌شود، در بسیاری از کشورها قانونی است.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت عدالت جوانان

در این گزارش آمده، استانداردهای بین‌المللی حداقل سن صلاحیت نوجوانان را ۱۴ سال تعیین می‌کند، سیاستی که اخیراً توسط انجمن پزشکی آمریکا تأیید شده است. در هیچ‌یک از ایالت‌های آمریکا این استاندارد رعایت نمی‌شود. با این حال، در سال ۲۰۲۳، نیویورک قانونی را تصویب کرد که حداقل سن صلاحیت نوجوانان را از ۷ به ۱۲ سال افزایش داد. کودکان تحت هیچ شرایطی نباید طبق استانداردهای بین‌المللی به دادگاه بزرگسالان منتقل شوند، با این حال همه ۵۰ کشور همچنان به محاکمه کودکان به‌عنوان بزرگسال ادامه می‌دهند.

^۳Callie King-Guffey

کار کودکان

در سه مورد از چهار موضوع بررسی شده، حداقل یک ایالت پیشرفت داشته است. اما دیده‌بان حقوق بشر دریافته است که در مورد مسئله کار کودکان، ایالات متحده نه تنها رکود داشته بلکه در این زمینه حتی پسرفت نیز کرده است.

بر اساس گزارش موسسه سیاست اقتصادی، حداقل ۱۴ ایالت در دو سال گذشته قوانینی را برای لغو حمایت از کار کودکان ارائه کرده‌اند. در حالی یک گفتگوی ملی ضروری در مورد واقعیت‌های کار استثمارگرانه و خطرناک کودکان در صنایع مختلف در ایالات متحده آشکار می‌شود که کار کودکان در بخش کشاورزی در تمام ۵۰ ایالت قانونی است.

عفو در ادامه بیان می‌کند، برای هر کار دیگری، کودکان باید ۱۶ سال برای کار تمام وقت و ۱۸ سال برای انجام کارهای خطرناک داشته باشند. معافیت‌های طولانی مدت در قانون کار ایالات متحده به کودکان زیر ۱۲ سال اجازه می‌دهد تا زمانی که مدرسه را از دست ندهند، به صورت قانونی به عنوان کارگران اجیر شده در مزارع برای ساعات نامحدود با اجازه والدین کار کنند. برای کودکان ۱۶ ساله‌ای که در مزرعه کار می‌کنند کارهای خطرناکی تعریف شده است. این قانون کار کودکان به طرز غم‌انگیزی برای آنان مرگبار بوده و زنگ خطر را برای ایالت‌هایی که در نظر دارند آنچه که کودکان را در محل کار ایمن نگه می‌دارد و حفاظت می‌کند از بین ببرند، به صدا درمی‌آورد.

جو بکر، مدیر حمایت از حقوق کودکان در دیده‌بان حقوق بشر گفته است: «ایالات متحده راه درازی در پیش دارد تا قوانین و سیاست‌های خود را با استانداردهای بین‌المللی حقوق کودک هماهنگ کند، اما برخی از کشورها در حال پیشرفت هستند. سیاستگذاران دولتی و ملی باید اقدامات فوری انجام دهند تا اطمینان حاصل شود که همه کودکان از ازدواج کودکان، رفتارهای خشونت‌آمیز، کارهای استثمارگرانه و خطرناک و احکام ناعادلانه و افراطی محافظت می‌شوند.»

^۴Jo Becker

^۵<https://www.hrw.org/news/2023/09/07/no-us-state-meets-child-rights-standards>

۲. بازگشت اجباری هائیتی‌ها، انتخاب شرم‌آور ایالات متحده آمریکا

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در اول سپتامبر ۲۰۲۳، در گزارشی اعلام کرد آمریکا علی‌رغم وضعیت حفاظت موقت، اتباع هائیتی را به کشورشان اخراج کرده است.

بنا به گزارش، در ۳۰ اوت، سفارت ایالات متحده از همه شهروندان خود خواست به دلیل بدتر شدن وضعیت امنیتی در کشور، هائیتی را «در اسرع وقت» ترک کنند. روز بعد آن نیز، اداره مهاجرت و گمرک ایالات متحده ۵۷ شهروند هائیتی را سوار هواپیما و آنها را به کشورشان اخراج کرد.

جای تعجب دارد که همان هواپیمای مورد استفاده برای اخراج هائیتی‌ها در پرواز برگشت پر از شهروندان آمریکایی بوده که از کشوری که برای اقامت آنان خطرناک در نظر گرفته شده، تخلیه شده‌اند.

دیده‌بان حقوق بشر اخیراً گزارشی را منتشر کرده که در آن افزایش چشمگیر قتل، آدم‌ربایی و خشونت جنسی در هائیتی از ژانویه به بعد را ثبت کرده است.

بر اساس گزارش، مقامات ایالات متحده مدت‌هاست می‌دانند هائیتی ناامن است. در سال ۲۰۱۰، وزیر امنیت داخلی ایالات متحده، هائیتی را به‌عنوان وضعیت حفاظت شده موقت^۶ تعیین کرد که از آن زمان تاکنون بارها تمدید و مجدداً تعیین شده است. وضعیت حفاظت موقت، ایالات متحده را از اخراج افراد به کشوری که شرایط موقت مانع از بازگشت امن اتباع آن می‌شود، ممنوع می‌کند. در ۴ فوریه ۲۰۲۳، وزیر فعلی هائیتی در مورد وضعیت حفاظت موقت گفت: «هائیتی شرایط فوق‌العاده و موقتی را تجربه می‌کند که ناشی از ناامنی شدید و جنایات گروهی و همچنین شرایط اجتماعی-اقتصادی و بشردوستانه، از جمله شرایط ناشی از بلایای زیست‌محیطی است که ناامنی مواد غذایی را تشدید می‌کند».

گزارش می‌پرسد چه چیزی شرایط «اتباع هائیتی ساکن ایالات متحده» را که نمی‌توانند به دلیل داشتن وضعیت حفاظت موقت از ۵۷ شهروند هائیتی ساکن ایالات متحده که ۳۱ اوت اخراج شدند، متمایز می‌کند؟ پاسخی که می‌توان به این پرسش داد، تاریخ قطعی

^۶temporary protected status (TPS)

می‌باشد. هائیتی‌هایی که پس از تاریخ تعیین شده، (۴ فوریه ۲۰۲۳) وارد شده‌اند، می‌توانند اخراج شوند.

کمیساریای عالی سازمان ملل در امور پناهندگان - و اصل حقوق بین‌الملل عدم بازگشت - چنین تمایزی را قائل نیستند و نمی‌پذیرند. در ۳ نوامبر ۲۰۲۲، کمیساریای عالی پناهندگان از همه دولت‌ها خواست «اهالی هائیتی را به کشوری که بسیار شکننده است بازنگردانند». کمیسر عالی حقوق بشر اعلام کرد «نقض نظام‌مند حقوق در هائیتی، در حال حاضر امکان بازگشت امن، با عزت و پایدار مردم هائیتی را به کشور فراهم نمی‌کند».

به اعتقاد دیده‌بان جای تعجب دارد که دولت بایدن می‌تواند آنقدر بر اخراج هائیتی‌هایی که پس از ۴ فوریه وارد شده‌اند متمرکز باشد و هشدارها برای خروج آمریکایی‌ها و محافظت از هائیتی‌های حاضر در ایالات متحده قبل از آن تاریخ را از دست بدهد.

در انتهای گزارش آمده، اجبار افراد چه برای ماندن آمریکایی‌ها در کشوری که خطرناک در نظر گرفته شده و چه بازگشت اتباع هائیتی به کشورشان به دلیل تاریخ ورودشان به ایالات متحده نه تنها بی‌معنی بلکه تهدیدکننده زندگی نیز هست.^۳

۳. پیروزی شاکیان نوجوان دعوای آب‌وهوایی آمریکا در دادگاه

سازمان عفو بین‌الملل در تاریخ ۱۶ اوت ۲۰۲۳، در گزارشی اعلام کرد حکم دادگاه به نفع فعالان در دعوای آب‌وهوایی ایالات متحده، سابقه تاریخی مبتنی بر حقوق بشر را ایجاد می‌کند

شانزده شاکی، پنج تا ۲۲ ساله، مدعی شده بودند که سیاست‌های دولت مونتانا در حمایت از سوخت‌های فسیلی به تغییرات آب‌وهوایی کمک می‌کند و به همین دلیل حق آنها بر اساس قانون اساسی این ایالت برای داشتن «محیط زیست پاک و سالم» را نقض کرده‌اند.

مارتا شاف، مدیر برنامه اقلیم، عدالت اقتصادی و اجتماعی و پاسخگویی شرکتی عفو بین‌الملل در خصوص این حکم گفته است:

^۳<https://www.hrw.org/news/2023/09/01/us-chooses-shameful-hypocrisy-forcibly-returning-haitians>

دادگاه به نفع گروهی از فعالان جوان که مقامات ایالت مونتانا را به نقض حقوق خود بر اساس قانون اساسی این ایالت برای داشتن محیطی پاک و سالم با حمایت از سیاست‌های حامی سوخت‌های فسیلی متهم کردند، حکم صادر کرده است.

«این یک حکم تاریخی است که اهمیت حیاتی فعالیت جوانان را برای تحت فشار قراردادن و ایجاد تغییری که لازمه جلوگیری از یک فاجعه آب‌وهوایی فزاینده است را نشان می‌دهد و به پیشبرد عدالت اقلیمی کمک خواهد کرد».

شرکت حقوقی غیرانتفاعی، «اعتماد کودکان ما»^۱ به نمایندگی از این افراد این شکایت را مطرح کرد و این حکم یک پیروزی مهم در تلاش برای نجات کره زمین از اثرات مخرب شرایط اضطرابی آب‌وهوایی ناشی از استفاده از سوخت‌های فسیلی است. این حکم یک بار دیگر نشان می‌دهد بحران آب‌وهوا یک بحران حقوق بشری است و همه حق دارند از یک محیط پاک، سالم و پایدار برخوردار باشند. بی‌شک حقوق بشر با ثبات اقلیمی و اکولوژیکی پیوند ناگسستنی دارد.

به گفته عفو این حکم یک سیگنال قوی به مقامات در همه جا ارسال می‌کند که آنها تعهد قانونی دارند تا اطمینان حاصل کنند که این حوزه حقوق بشر (محیط زیست) و سایر موضوعات حقوق بشر رعایت، محافظت و اجرا می‌شوند یا ممکن است با چالش‌های قانونی مشابهی روبرو شوند.

همچنین عفو در انتهای گزارش خود بیان می‌کند برای مطمئن شدن از کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای که باعث گرم شدن کره زمین می‌شود، مقامات باید از حذف کامل، سریع و عادلانه تولید و استفاده از سوخت‌های فسیلی اطمینان حاصل و توسعه منابع جدید سوخت فسیلی را متوقف کنند.^۲

^۱Our Children's Trust

^۲<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2023/08/ruling-us-climate-lawsuit-historic-human-rights-based-precedent/>

کانادا

۴. بازدید کارشناس اشکال معاصر برده‌داری از کانادا

گزارشگر ویژه سازمان ملل در مورد اشکال معاصر برده‌داری،^{۱۰} از ۲۳ اوت تا ۶ سپتامبر ۲۰۲۳ از کانادا بازدید کرده است.

گزارشگر ویژه در طول سفر خود آمادگی کانادا را برای قانون مبارزه با کار اجباری و کار کودکان در زنجیره تأمین، که از سال آینده لازم‌الاجرا می‌شود، ارزیابی می‌کند. وی بینش‌هایی را از بخش خصوصی، جامعه مدنی و دانشگاه در مورد تأثیر آن در اجرای تعهدات فراسرزمینی شرکت‌های کانادایی برای جلوگیری از کار اجباری و کودکان در زنجیره تأمین جویا خواهد شد. او همچنین استعمار کار، کار اجباری، بردگی خانگی، استعمار جنسی و سایر اشکال معاصر برده‌داری در کانادا و همچنین قوانین و سیاست‌های مقابله با آنها و تأثیر این شیوه‌ها و سیاست‌ها بر گروه‌های به حاشیه رانده‌شده را بررسی خواهد کرد.

این کارشناس از استان‌های انتاریو، کبک، نیوبرانزویک و بریتیش کلمبیا بازدید خواهد کرد. وی با مقامات دولتی، قانونگذاران، سازمان‌های بومی، نمایندگان سازمان ملل، نهادهای حقوق بشر فدرال و استانی، جامعه مدنی، کارشناسان دانشگاهی، سازمان‌های حقوق بشر، اتحادیه‌ها و گروه‌های کارگری، مشاغل خصوصی و انجمن‌های صنعتی و سایر بازیگران دیدار خواهد کرد.

گزارشگر ویژه گزارش خود را در سپتامبر ۲۰۲۴ به شورای حقوق بشر ارائه خواهد کرد.^{۱۱}

¹⁰ Tomoya Obokata

¹¹ <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2023/08/un-expert-contemporary-forms-slavery-visit-canada>

ضرورت مبارزه با اشکال معاصر برده‌داری در حقوق بشر کانادا

گزارشگر ویژه اشکال معاصر برده‌داری^{۱۲} در تاریخ ۶ سپتامبر ۲۰۲۳ با صدور بیانیه‌ای اعلام کرد، برنامه‌های کارگران خارجی موقت کانادا بستر مناسبی برای اشکال معاصر برده‌داری است و از این کشور خواست تا برای محافظت از کارگران و ارائه مسیری روشن برای اقامت دائم برای همه مهاجران، اقدامات بیشتری انجام دهد.

گزارشگر ویژه در پایان یک بازدید ۱۴ روزه از این کشور، در بیانیه‌ای گفت: من عمیقاً از گزارش‌های استعمار و سوءاستفاده که کارگران مهاجر با من در میان گذاشته‌اند، ناراحت هستم.

وی گفت: رژیم‌های کار با مجوز کارفرما، از جمله برخی برنامه‌های کارگران خارجی موقت، کارگران مهاجر را در برابر اشکال معاصر برده‌داری آسیب‌پذیر می‌کند، زیرا آنها نمی‌توانند بدون ترس از اخراج، تخلفات را گزارش کنند.

به گفته وی کارگران خارجی به اصطلاح «موقت» به یک نیاز دائمی در بازار کار پاسخ می‌دهند و مهارت‌های ارزشمندی دارند که برای اقتصاد کانادا حیاتی است.

او از مقامات کانادایی درخواست کرد وضعیت کارگران مهاجر خارجی را نظم و به سیستم مجوز کار بسته پایان دهند. این کارشناس سازمان ملل گفت: «کانادا باید مسیر روشنی برای اقامت دائم برای همه مهاجران ارائه دهد تا از تکرار سوءاستفاده‌ها جلوگیری شود». وی اذعان کرد کانادا در سال‌های اخیر سیاست‌های متعددی را برای تشویق کسب‌وکارها و برای حمایت از حقوق بشر وضع کرده است. وی همچنین معتقد است اگر چه این‌ها گام‌های مهمی هستند، اما باید چارچوب‌های نظارتی واضحی وجود داشته باشد و کانادا باید برای اجرای این اقدامات و در راستای مقابله با برده‌داری مدرن، با حمایت از حقوق کارگران و مقابله با تبعیض‌هایی که استعمار را امکان‌پذیر می‌کند، اقدامات بیشتری انجام دهد.

گزارشگر ویژه از دولت درخواست کرد قوانینی را ارائه کند که شرکت‌های کانادایی را ملزم به اجرای بررسی اجباری حقوق بشر و گسترش استقلال و اختیارات هسته مرکزی کند.

¹² Tomoya Obokata

وی در طول بازدید خود مشاهده کرد که آسیب‌پذیرترین جوامع در برابر بردگی و استثمار مدرن، جوامعی بودند که قبلاً در معرض تبعیض و خشونت ساختاری قرار داشته‌اند، از جمله مهاجران، مردم بومی، افراد دارای معلولیت، افراد دارای تبار آفریقایی، افراد دارای سابقه زندان و بی‌خانمان‌ها.

گزارشگر در این بیانیه از میزان ناپدید شدن یا قتل زنان بومی و دختران که اغلب در نتیجه قاچاق برای کار اجباری یا استثمار جنسی اتفاق می‌افتد، به شدت ابراز نگرانی کرده است. وی بیان کرده چارچوب‌های داخلی کانادا برای رسیدگی به اشکال معاصر برده‌داری در سال‌های اخیر به‌روز شده، اما کمبودهایی در زمینه پرسنل آگاه از آسیب و رویکردهای مبتنی بر حقوق بشر در اجرای قانون و سیستم دادگاه وجود داشته است. طبق این بیانیه، قربانیان و بازماندگان مجبور می‌شوند در تعاملات خود با مجریان قانون و سیستم‌های دادگاه، آسیب‌های روحی خود را دوباره تجربه کنند و رسیدگی‌های قانونی اغلب غرامت کافی را ارائه نمی‌کند.

به اعتقاد گزارشگر ویژه، قربانیان خارجی برای ماندن در کانادا و کسب اقامت دائم به اندازه کافی حمایت نمی‌شوند، اما اغلب مجبور می‌شوند با مجریان قانون برای حفظ وضعیت خود همکاری کنند.

وی در پایان بیانیه خود از سوءاستفاده از قوانین ضد قاچاق برای هدف قرار دادن کارگران جنسی ابراز نگرانی و بیان کرد به‌طور جدی بر حقوق بشر آنها تأثیر می‌گذارد.^{۱۳}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

¹³ <https://www.odvv.org/en/press-releases/2023/09/canada-anchor-fight-against-contemporary-forms-slavery-human-rights-un>

بریتانیا

۱. شرایط وخیم کودکان و خانواده‌های پناهجو در اسکان موقت بریتانیا

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۱۴ سپتامبر ۲۰۲۳، در گزارشی به تأثیرات جدی بر سلامت جسمی، روانی و دسترسی به آموزش خانواده‌ها و کودکانی که در جستجوی پناهندگی هستند، اشاره کرده است.

به گفته گزارش، کودکان و خانواده‌هایشان که در بریتانیا پناهنده می‌شوند، با شرایط نامناسب زندگی در مسکن‌های موقتی که توسط دولت ارائه می‌شود، مواجه هستند و این موضوع بر سلامت، رفاه و آموزش آنها تأثیر می‌گذارد.

دیده‌بان بیان می‌کند، این شرایط وخیم موقت که اغلب برای یک سال یا بیشتر طول می‌کشد و علی‌رغم آنچه سیاست ۱۹ روزه^{۱۵} می‌خواهد، نتیجه شکست‌های سیاست طولانی‌مدت، هدر رفتن منابع و کاهش بودجه است.

طبق گزارش به جای هدر دادن منابع برای پاسخ‌های کینه‌توزانه، ناقص و کوتاه‌بینانه، دولت بریتانیا باید بودجه خود را به سمت مسکن و حمایت اجتماعی بلندمدت مناسب هدایت کند.

دیده‌بان حقوق بشر و یک سازمان حمایت از حقوق افراد در بریتانیا (جاست فیر) در گزارشی اعلام کردند که کودکان و خانواده‌های آنها که به دنبال پناهندگی در بریتانیا هستند، به‌طور فزاینده‌ای با شرایط نامناسب زندگی در مسکن موقتی که توسط دولت ارائه می‌شود، روبه‌رو هستند که بر سلامت، رفاه و دسترسی آنها به آموزش تأثیر می‌گذارد.

این گزارش ۱۰۰ صفحه‌ای^{۱۶} با عنوان «احساس می‌گردد خیلی گیر کرده‌ام: مسکن و حمایت اجتماعی ناکافی برای خانواده‌هایی که به دنبال پناهندگی در بریتانیا هستند» نشان

^{۱۴} تحت رهنمودهای وزارت کشور بریتانیا، افرادی که به دنبال پناهندگی هستند، نباید بیش از ۱۹ روز را در هتل‌ها یا سایر محل‌های اقامت اولیه سپری کنند تا مسکن طولانی مدت مناسب دریافت کنند.

^{۱۵} Just Fair

این سازمان با هدف افزایش آگاهی و درک حقوق اقتصادی، اجتماعی و حمایت از افراد و گروه‌ها برای دفاع و استفاده از حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در کارشان فعالیت می‌کند.

^{۱۶} 'I Felt So Stuck': Inadequate Housing and Social Support for Families Seeking Asylum in the United Kingdom

می دهد که خانواده‌هایی که به دنبال پناهندگی هستند در مسکن موقت با شرایط غیرانسانی از جمله هجوم موش و کپک مواجه می‌شوند. خانواده‌ها برای غذایی که فرزندانشان می‌خورند با چالش روبه‌رو هستند و مشکلات روحی و جسمی و اختلالات جدی در تحصیل فرزندانشان را تجربه می‌کنند.

مدیر جاست فیرگفته است: «سیاست‌های دولت مستقیماً به سلامت و رفاه کودکان آسیب‌پذیر و خانواده‌هایشان که به دنبال امنیت به بریتانیا آمده‌اند آسیب می‌زند. دولت باید به جای قرار دادن افراد پناهجو در مقابل افرادی که قبلاً در بریتانیا زندگی می‌کنند، از منابع موجود خود برای اطمینان از رعایت حقوق همه استفاده کند».

این گروه‌ها دریافته‌اند که شرایط وخیم، نتیجه شکست‌های طولانی‌مدت سیاست‌ها، از جمله یک سیستم تصمیم‌گیری ناکارآمد و کم منابع است. دولت منابع خود را برای ارسال پناهجویان به رواندا و قطع کمک‌های حقوقی و سایر بودجه‌ها هدر داده است.

طبق گزارش این دوسازمان حقوق بشری با بیش از ۵۰ نفر از متقاضیان پناهندگی مصاحبه کرده‌اند، از جمله ۲۷ کودک، که در شهرهای بزرگ انگلستان زندگی می‌کردند یا اخیراً خانه‌های موقت را ترک کرده بودند. بسیاری از خانواده‌ها گفتند که ماه‌های زیادی، در برخی موارد بیش از یک سال، را در مسکن موقت سپری کرده‌اند و اقامت طولانی‌مدت و دوری از مدارس، پزشکان، مغازه‌ها و پارک‌ها، بر سلامت جسمی و روانی آنها تأثیر می‌گذارد.

گزارش به هشدار متخصصان بهداشت اشاره کرده که تعداد فزاینده‌ای از کودکان در اسکان موقت از سوءتغذیه و سایر مسائل بهداشتی رنج می‌برند. بسیاری از والدین در مصاحبه با دیده‌بان گفته‌اند که فرزندانشان در خانه‌های موقت وزن کم کرده‌اند، در برخی موارد نیز پزشکان آنها نسبت به سلامت و رشد کودکان ابراز نگرانی کرده‌اند.

به اعتقاد گزارش دسترسی به آموزش نیز یک مسئله مهم بوده است. به نظر می‌رسد وزارت کشور در تعیین مسکن موقت نیازهای آموزشی کودکان را در نظر نمی‌گیرد.

کودکان در برخی موارد باید تا سال تحصیلی بعدی منتظر بمانند تا بتوانند در کلاس‌ها شرکت کنند.

گزارش بیان می‌کند رویکرد کلی دولت بریتانیا در قبال پناهندگی نگرانی‌های جدی در مورد حقوق بشر ایجاد می‌کند. وزیر کشور و دیگر مقامات بریتانیا ادعا کرده‌اند که اقدامات محدودکننده مردم را از سفرهای نامنظم باز می‌دارد. در واقع، مطالعات سیاست‌های مهاجرت و پناهندگی در بریتانیا و جاهای دیگر نشان داده است که این سیاست‌ها اثر بازدارندگی کمی دارند.

در مورد کودکان بدون همراه نیز دیده‌بان افزوده است: آنان باید در خانه‌هایی قرار گیرند که مراقبت و حمایتی را که حق دریافت آن را دارند به آن‌ها ارائه شود. مطابق با تصمیم دادگاه عالی ژوئیه ۲۰۲۳، آنها نباید در اقامتگاه‌های اضطراری هتل قرار گیرند.

دیده‌بان حقوق بشر و جاست فیر می‌گویند که کشتی‌ها، واحدهای نظامی و مکان‌های نهادینه شده نباید به‌عنوان مسکن پناهندگان در بریتانیا استفاده شوند. در عوض، افرادی که به دنبال پناهندگی هستند باید برای یافتن مسکن خود در جوامعی که انتخاب می‌کنند، حمایت شوند و تا زمانی که پرونده‌هایشان بررسی می‌شود، اجازه کار داشته باشند، رویکردی که تا سال ۱۹۹۹ در بریتانیا استفاده می‌شد.

دیده‌بان حقوق بشر در انتهای این گزارش گفته است: مسکن غیرانسانی و نامناسب برای افرادی که به دنبال امنیت هستند، مطمئناً در ششمین اقتصاد بزرگ جهان، هرگز قابل قبول نیست. دولت بریتانیا به جای هدر دادن بی‌پروا منابع برای پاسخ‌های کینه‌توزانه، ناقص و کوتاه‌بینانه، باید بودجه خود را به سمت مسکن و حمایت اجتماعی بلندمدت مناسب هدایت کند.^{۱۸}

۲. گفتگوی کمیته حقوق افراد دارای معلولیت با مکانیسم نظارت مستقل بریتانیا

کمیته حقوق افراد دارای معلولیت در تاریخ ۲۸ اوت ۲۰۲۳ (۶ شهریور ۰۲) با نمایندگان مکانیسم نظارت مستقل بریتانیا و سازمان‌های غیردولتی گفت‌وگو کرد تا در مورد پیگیری

¹⁸ <https://www.hrw.org/news/2023/09/14/uk-children-and-families-seeking-asylum-face-dire-conditions>

گزارش‌های تحقیقی ارائه‌شده توسط این نهادها بحث کند. به دنبال آن نیز نشستی غیررسمی با کشورهای عضو برگزار شد.

در بیانیه افتتاحیه این دیدار، پائول نونان^{۱۹} رئیس مکانیسم مستقل بریتانیا، گفت که این مکانیسم وظیفه ترویج، حفاظت و نظارت بر اجرای کنوانسیون در سراسر بریتانیا را بر عهده دارد و از دولت و پارلمان مستقل است. ارزیابی نشان داد که علیرغم برخی پیشرفت‌ها در زمینه‌های خاص در سراسر کشور، هیچ‌یک از توصیه‌های کمیته از سال ۲۰۱۶ به‌طور کامل اجرا نشده است.

ریچل آلینسون^{۲۰} رئیس کمیسیون برابری و حقوق بشر، گفت، علاوه بر سیاست‌های قهرقایی امنیت اجتماعی و مالیات، این کمیسیون نگران تجارب افراد دارای معلولیت در مسیریابی سیستم مزایا و در دسترس بودن محدود کمک‌های حقوقی برای به‌چالش کشیدن تصمیمات اداری مربوط به امنیت اجتماعی می‌باشد.

رئیس کمیسیون حقوق بشر اسکاتلند^{۲۱} نیز اظهار داشت که دولت به اندازه کافی برای حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت کاری انجام نداده است. اسکاتلند قدرت و اراده سیاسی زیادی برای انجام کارهای بیشتر داشت. کمیسیون توصیه‌های مستقلی را به کمیته ارائه کرده بود که مسئولیت دولت اسکاتلند برای بهبود وضعیت افراد دارای معلولیت را برجسته می‌کرد.

رئیس مکانیسم مستقل برای ایرلند شمالی^{۲۲} نیز گفت: زمانی که دولت بعدی در مارس ۲۰۲۴ در مقابل کمیته حاضر شد، کمیته باید اقداماتی را که برای افزایش پرداخت‌های تأمین اجتماعی به افراد دارای معلولیت استفاده می‌شود بررسی کند، زیرا تحقیقات به‌طور مداوم افزایش تورمی به‌طور نامتناسبی بر افراد دارای معلولیت را نشان می‌دهد.

کارشناسان کمیته پیش از برگزاری گفتگوی غیررسمی با کشورهای عضو، گفتگوی علنی و باز با اعضای سازمان‌های غیردولتی از بریتانیا و مکانیسم نظارت مستقل برای بحث در

¹⁹ Paul Noonan

²⁰ Rachel Albinson

²¹ Eilidh Dickson

²² Colin Caughey

مورد گزارش‌های خود داشتند. کمیته بیست و نهمین جلسه خود را در روز جمعه ۸ سپتامبر ۲۰۲۳ به پایان خواهد رساند.^{۲۳}

۳. ضرورت بررسی لایحه ایمنی آنلاین بریتانیا

سازمان عفو بین‌الملل در تاریخ ۵ سپتامبر ۲۰۲۳، در گزارشی اعلام کرد لایحه ایمنی آنلاین بریتانیا باید قبل از تبدیل شدن به قانون مورد بررسی قرار گیرد.

به گفته عفو بین‌الملل انتظار می‌رود لایحه ایمنی آنلاین در اواخر سال ۲۰۲۳ به قانون تبدیل شود. هدف اعلام‌شده دولت بریتانیا این است که این کشور را به «ایمن‌ترین مکان در جهان برای آنلاین بودن» با ارائه تعهداتی درباره نحوه طراحی، عملکرد و تعدیل پلتفرم‌های شرکت‌های بزرگ فناوری، تبدیل کند.

در گزارش آمده، بند ۱۲۲ اسکن پیام‌های خصوصی را مجاز می‌داند و به دفتر ارتباطات بریتانیا^{۲۴} اختیار را می‌دهد تا اختطایه‌هایی را برای ارائه‌دهندگان خدمات پیام‌رسانی صادر کند و از آن‌ها بخواهد نرم‌افزاری را توسعه دهند که گوشی‌ها را برای محتوای ممنوعه اسکن کند. این بند در سپتامبر ۲۰۲۲ اضافه شده است.

راشا عبدالرحیم، مدیر بخش فناوری عفو بین‌الملل، پیش از ورود لایحه ایمنی آنلاین بریتانیا به مراحل نهایی خود در مجلس اعیان در ۶ سپتامبر، که می‌تواند شاهد امضای بند به اصطلاح «جاسوسی»^{۲۵} در سال جاری باشد، گفت: بند ۱۲۲، که به عنوان «بند جاسوسی» شناخته می‌شود، می‌تواند بخش خصوصی را موظف به نظارت گسترده بر ارتباطات دیجیتال خصوصی کند. این امر باعث می‌شود همه افراد در بریتانیا - از جمله سازمان‌های حقوق بشر و فعالان - در برابر حملات هکری مخرب و کمپین‌های نظارتی هدفمند آسیب‌پذیر شوند. همچنین یک سابقه خطرناک ایجاد می‌کند.

²³ <https://www.ohchr.org/en/news/2023/08/experts-committee-rights-persons-disabilities-holds-follow-dialogue-united-kingdom>

²⁴ Ofcom

دفتر ارتباطات، که معمولاً به عنوان آفکام شناخته می‌شود، مرجع نظارتی و رقابتی مورد تأیید دولت برای صداوسیما، مخابرات و پست بریتانیا است. آفکام دارای قدرت‌های گسترده‌ای در بخش‌های تلویزیون، رادیو، مخابرات و پست است.

²⁵ spy clause

به گفته گزارش، این واقعیت غیرقابل انکار همچنان باقی می‌ماند که امکان ایجاد یک سیستم فن‌آوری که بتواند محتوای ارتباطات الکترونیکی خصوصی را با حفظ حق حریم خصوصی اسکن کند، وجود ندارد.

عفو بیان می‌کند رمزگذاری یک عامل حیاتی برای حق حفظ حریم خصوصی و آزادی بیان است و همچنین تأثیر قابل توجهی بر سایر حقوق بشر دارد. قانونگذاران بریتانیا باید فوراً به بند ۱۲۲ رسیدگی و اطمینان حاصل کنند که لایحه ایمنی آنلاین از حق حفظ حریم خصوصی قبل از امضای قانون حمایت می‌کند.^{۲۶}

۴. درخواست بازنگری احکام سیستم حفاظت عمومی زندان‌های بریتانیا

کارشناس شکنجه سازمان ملل متحد در تاریخ ۳۰ اوت ۲۰۲۳، از دولت بریتانیا درخواست کرد تا خیلی فوری احکام تحمیل شده بر زندانیان تحت سیستم حفاظت عمومی زندان (IPP)^{۲۷} که به طور گسترده‌ای بی‌اعتبار و منقضی شده را بررسی کند. آلیس جیل ادواردز،^{۲۸} گزارشگر ویژه شکنجه و سایر رفتارها یا مجازات‌های بی‌رحمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز، گفت: «دولت باید تلاش‌های خود را برای تضمین فرصت‌های بازپروری برای همه افراد آسیب‌دیده و همچنین دسترسی به غرامت‌های کافی و مناسب افزایش دهد».

طبق این گزارش، در پایان سال گذشته، نزدیک به ۲۹۰۰ نفر هنوز در حال گذراندن دوران محکومیت خود بودند. گزارش اخیر پارلمان بریتانیا بر آسیب‌های روانی قابل توجهی که این زندانیان متحمل شده‌اند - از جمله سطوح بالای خودآزاری، افکار خودکشی، اقدام به خودکشی و خودکشی‌های واقعی اشاره کرده است. طبق گزارش‌ها، زندانیان تحت سیستم

²⁶ <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2023/09/uk-spy-clause-in-online-safety-bill-must-be-addressed-before-it-becomes-law/>

²⁷ Imprisonment for Public Protection (IPP)

احکام حبس برای حفاظت عمومی (IPP) احکام نامشخصی بود که برای مجرماتی که خطر قابل توجهی برای مردم داشتند، صادر می‌شد. اگرچه حکم IPP در سال ۲۰۱۲ لغو شد، اما هزاران نفر که مشمول چنین حکمی قرار گرفتند، هنوز در زندان هستند.

²⁸ Alice Jill Edwards

حفاظت عمومی، دو و نیم برابر بیشتر از جمعیت عمومی زندان‌ها در معرض آسیب به خود هستند.

این کارشناس سازمان ملل گفت: پریشانی، افسردگی و اضطراب ناشی از این طرح برای زندانیان و خانواده‌های آنها شدید است. وی در مورد گزارش‌های خودکشی هشدار جدی داد - ارقام دولتی منتشر شده در سال ۲۰۲۱ نشان می‌دهد که ۶۵ زندانی تحت حفاظت عمومی، بر اثر خودکشی جان خود را از دست داده‌اند.

وی همچنین گفته است: برای بسیاری این احکام ظالمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز شده است. آنها توسط دولت‌های متوالی بریتانیا به رسمیت شناخته شده و حتی توسط وزیر دادگستری غیرقابل دفاع توصیف شده‌اند - با این حال آنها همچنان بر کاربرد این احکام پافشاری می‌کنند.

طبق گزارش، احکام حفاظت عمومی، احکام نامشخصی بود که توسط دادگاه‌های انگلستان و ولز بین سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲ صادر شد.

از آن احکام برای مجرمانی استفاده می‌شد که تصور می‌کردند خطر قابل توجهی برای ایجاد آسیب جدی به مردم را در نظر می‌گرفتند و تا زمانی که دیگر چنین خطری را نداشته باشند، ادامه داشته است. زمانی که این احکام برای اولین بار معرفی شدند، برای محکومیت در موارد «جرم سنگین» که شامل بیش از ۵۰ جرم مشخص شده بود، اجباری بود. این حکم منجر به محکومیت بیش از حد انتظار افراد تحت این طرح شد (در مجموع ۸۷۱۱ نفر). لغو این طرح عطف به ماسبق نبود.

گزارشگر شکنجه که به همراه دیگر کارشناسان مستقل با دولت بریتانیا ارتباط برقرار کرده است، تاکید کرد که این برنامه اصول اساسی عدالت عادلانه و حاکمیت قانون را نقض می‌کند. کسانی که در جامعه آزاد شده‌اند اما تحت رژیم حفاظت عمومی باقی می‌مانند، می‌توانند در هر زمانی مجدد به شرایط بازداشت بازگردانده شوند.

وی همچنین بیان کرده: «به‌عنوان یک قاعده کلی، مجازات‌های نامعین باید به میزان کم و فقط برای جدی‌ترین جرایم و مجرمان استفاده شود. مجازات باید به صورت فردی و با در نظر گرفتن همه عوامل مرتبط ارزیابی شود».

ادواردز گفته که سالها منابع کافی و مناسب برای مدیریت موثر زندانیان تحت سیستم حفاظت عمومی وجود نداشته و تعداد کمی از آنها به برنامه‌های توانبخشی مورد نیاز برای نشان دادن کاهش خطر آنها برای عموم دسترسی داشتند.

وی در پایان گزارش خود بیان کرده: بدون این پادمان‌ها^{۲۹} ما با این آشفتگی مواجه می‌شویم که سیستم حفاظت عمومی در بریتانیا است، جایی که افراد بدون اینکه بتوانند ثابت کنند مستحق آزادی هستند نگهداری می‌شوند. بنابراین جای تعجب نیست که بسیاری از زندانیان حفاظت عمومی در وضعیت روحی بسیار بدتری نسبت به زمان محکومیت خود قرار دارند.

فرانسه

۱. درخواست تجدیدنظر علیه ممنوعیت پوشیدن عبا در مدارس فرانسه رد شد

شبکه خبری الجزیره در تاریخ ۸ سپتامبر ۲۰۲۳، در گزارشی اعلام کرد دادگاه عالی فرانسه ممنوعیت پوشیدن عباهای سنتی - لباس‌های بلند و گشاد که برخی از زنان مسلمان می‌پوشند - در مدارس دولتی را تأیید کرد و شکایت‌هایی مبنی بر تبعیض‌آمیز بودن این ممنوعیت و تحریک نفرت را رد کرد.

طبق گزارش، شورای دولتی، عالی‌ترین دادگاه فرانسه برای شکایت از مقامات دولتی، پنجشنبه ۷ سپتامبر بیان کرد که درخواست صدور حکم علیه این ممنوعیت را رد کرده است. Organization for Defending Victims of Violence

به گفته گزارش، پیش از صدور حکم دادگاه در روز پنجشنبه، شورای مذهب مسلمانان فرانسه که به نمایندگی مسلمانان در برابر دولت تأسیس شده، هشدار داد که ممنوعیت این لباس‌ها می‌تواند «خطر تبعیض بالایی» ایجاد کند.

دولت امانوئل مکران، رئیس‌جمهور فرانسه ماه گذشته اعلام کرد لباس بلند و گشاد که برخی مردان مسلمان می‌پوشند نیز در مدارس ممنوع می‌کند و مدعی شد که این لباس‌ها

²⁹ Safeguards

اقدامی که برای محافظت از کسی یا چیزی یا جلوگیری از چیزی نامطلوب انجام می‌شود.

قوانین سکولاریسم در آموزش را نقض می‌کند. روسری مسلمانان نیز قبلاً به این دلیل که نشان دهنده وابستگی مذهبی است ممنوع شده است.

مطابق آنچه در گزارش آمده، انجمن اقدام برای حقوق مسلمانان به نمایندگی از جمعیت مسلمان این درخواست را به شورای ایالتی ارائه کرد و به دنبال صدور حکمی علیه این ممنوعیت بوده و گفت که این ممنوعیت تبعیض‌آمیز است و می‌تواند نفرت علیه مسلمانان را برانگیزد.

طبق گزارش و پس از بررسی این پیشنهاد، شورای دولتی روز پنجشنبه این استدلال را رد کرد و گفت که پوشیدن لباس‌ها «از منطق تأیید دین پیروی می‌کند».

شورا گفت که این ممنوعیت بر اساس قانون فرانسه بوده و به کسی اجازه نمی‌دهد در مدارس علائم قابل مشاهده‌ای از هر گونه وابستگی مذهبی داشته باشند. این شورا در ادامه اضافه کرد که ممنوعیت دولتی باعث «آسیب جدی یا آشکارا و غیرقانونی به احترام به زندگی شخصی، آزادی مذهب، حق تحصیل، رفاه کودکان یا اصل عدم تبعیض» نشده است.

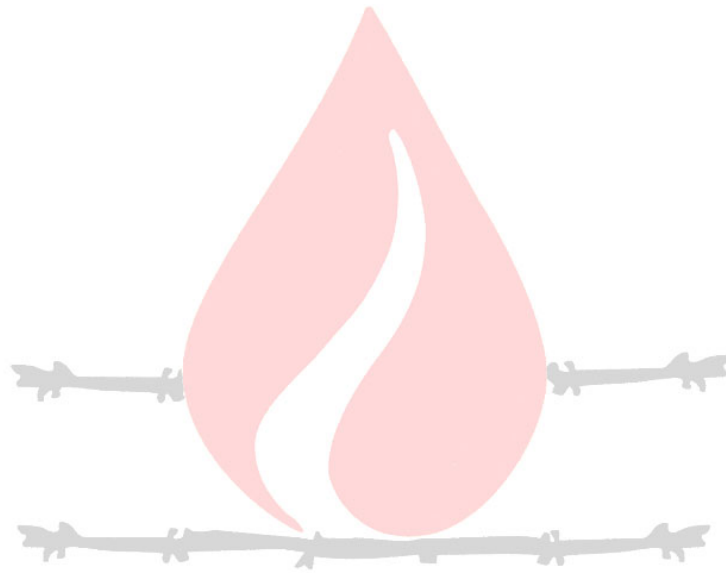
یکی از وکلای انجمن اقدام برای حقوق مسلمانان در طول جلسه دادگاه استدلال کرد که عبا باید یک لباس سنتی در نظر گرفته شود، نه یک لباس مذهبی. او همچنین دولت فرانسه را متهم کرد که با این ممنوعیت به دنبال منافع سیاسی است.

طبق گزارش، نزدیک به ۳۰۰ دانش‌آموز دختر این ممنوعیت را نادیده گرفتند و در اولین روز از سال تحصیلی فرانسه از برداشتن عبا خود خودداری کردند. وزیر آموزش و پرورش گفت که اکثر آنها با تعویض لباس موافقت کردند، اما ۶۷ نفر قبول نکردند و به خانه فرستاده شدند. در یکی از همین روزها معلمان و دانش‌آموزان یک دبیرستان فرانسوی در اعتراض به این ممنوعیت دست به اعتصاب زدند. گروهی معترض دبیرستانی در بیانیه‌ای اعلام کردند: «ما می‌خواهیم از سیاست اسلام‌هراسی دولت فاصله بگیریم».^{۳۰}

³⁰ <https://www.aljazeera.com/news/2023/9/8/frances-top-court-rejects-appeal-against-ban-on-wearing-abaya-in-schools>

به گفته یکی از کارشناسان حقوق بین‌الملل، آقای مکرون که دم از سکولاریسم (لایسیتته) می‌زند و حجاب را بر دختران مسلمان در مدارس و هر نوع نماد مذهبی را در اماکن دولتی ممنوع می‌کند خودش به‌عنوان رئیس دولت در کلیسا می‌نشیند و در مراسم مذهبی پاپ شرکت می‌کند. لایسیتته در فرانسه گزینشی است و عملاً به اسلام‌ستیزی تبدیل شده است.^{۳۱}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^{۳۱} برگرفته از کانال تلگرامی رضا نصری